

Çöl Tavukları Yavrularına Nasıl Su Taşıyor?

Aslınur Bahar

Çöl Tavukları, bilimsel adıyla Namaqua sandroguse (Pterocles namaqua), sandroguse ailesinde yer alan bir kuş türüdür. Güneybatı Afrika'nın kurak bölgelerinde yaşarlar.

Bu kuşların çok ilginç bir özelliği vardır. Çölün bir yerindeki yavrularına su taşırlar. Ama nasıl? Bir düşünün; eli yok, kabı yok, boru döşeyemez... Bu durumdayken suyu çöl şartlarında kilometrelerce mesafeye nasıl götürecektir? Söz konusu akıllı-şuuru olan, ihtiyaçlarıyla elindeki imkânları değerlendirip plan yapabilen bir canlı olsa, "Allah'ın verdiği akıllı kullanmış, düşünmüş taşınmış bir çözüm üretmiş" diyebilirsiniz. Fakat bu hayvancıklar bunları yapabilecek yeteneklerin hiç birine sahip değil.

Ya suyu nasıl taşıyorlar, bunun için ne yapıyorlar?

Bunun cevabı: hiçbir şey.

Evet, siz nasıl görmek için, duymak için, tutmak için sadece Allah'ın size verdiği organları kullanıyorsanız, çöl tavukları da sadece onlara verilmiş olan organları kullanarak suyu çölde taşıyorlar.

Âlemler Rabbi (cc), dünyadaki farklı yaşam şartlarını yarattığı gibi, o şartlarda yaşayan canlılara da hayatlarını devam ettirecek yetenekleri vermektedir. Çünkü Allah (cc), Hakîm'dir, her işi hikmetlidir, faydalıdır, anlamlıdır.

Peki çölde yaşayan çöl tavuklarına hangi kabiliyetler verilmiş, bunları nasıl kullanıyor, yavrularına suyu nasıl taşıyor?

Şimdi bu kuşları biraz daha yakından tanıyalım.

Çöl tavukları, yumurtlama zamanı yaklaştığında kumun sığ bir yerine genelde üç yumurta bırakırlar. Yavruları yumurtadan çıkar çıkmaz etrafta gezinmeye ve kendileri için yiyecek olarak tohum toplamaya başlarlar. Yiyeceklerini kendi başlarına bulabilirler ancak uçamadıkları için su ihtiyaçlarını gideremezler.

Dolayısıyla su onlara gelmelidir ve bu görevi de erkek çöl tavukları yerine getirir.

Bazı kuş türlerinde yetişkinler yavrularına suyu kursaklarında taşıyarak getirirler; fakat erkek çöl tavuğu suyu 30-40 km gibi çok uzak bir mesafeden getirmek zorundadır ve bu nedenle kursağında taşıyabileceği suyun tamamına,

yaptığı uzun yolculuklar için kendisinin ihtiyacı vardır. Aksi takdirde yaşamını sürdüremez.

İşte Allah'ın bu kuşlara özel rahmeti bu noktada devreye girer.

Allah (cc), çöl tavuklarına su taşımak için eşsiz bir fiziksel özellik vermiştir Kuşun göğsündeki ve alt kısmındaki tüyler, iç yüzeyde ince bir lif katmanıyla kaplıdır. Bir su birikintisine ulaşan çöl tavuğu, kendi susuzluğunu giderdikten sonra suyun içine girer, kanat ve kuyruğunu havaya kaldırarak vücudunu ileri geri hareket ettirir; böylece lif tabakası bir sünger gibi suyu emer.

Tüleriyle vücudu arasında taşıdığı sıvı yük, buharlaşmaya karşı da koruma altında olsa da 30 km'den fazla uçuşu gerektirdiği zamanlarda suyun bir kısmı buharlaşır. Kuş nihayet yavrularının yanına ulaştığında, yavrular sevinçle babalarının yanına koşarlar. Baba çöl tavuğu vücudunu yukarı kaldırdığında, yavrular da sanki süt emer gibi suyun tümünü babalarının vücudundan içerler.

Erkek çöl tavuğu bu işi, yavruların ilk tüy dökme dönemi tamamlanana ve kendi sularını kendileri temin edebilecek hale gelene kadar en az iki ay, her gün yapar ve yavrularına su taşır.

Bu tabloya baktığımızda iki nokta dikkatimizi çekiyor. Allah (cc), yavruların su ihtiyacını karşılaması için babalarına şefkat ve koruma duygusu verip onu bu işte çalıştırıyor. Ayrıca baba çöl tavuğunun bedeninde yarattığı bu özellik ile bizlere teknik ipuçları veriyor.

Âlemler Rabbine, yarattıkları adedince hamd ü senalar olsun.

(Kaynak: Zafer Dergisi)